

Négy Szántó Testvér

A kép 1917-ben készült, és a négy testvérem van rajta, balról jobbra: Béla, Joli, Magda, Klári. Majdnem mindig egyforma ruhában jártak, amíg kicsik voltak, majd a két legidősebb, a Magda és a Joli felnőttkorukig egyforma ruhát hordtak, avval a differenciával, hogy ha az egyik rózsaszínt vett, akkor a másik világoszöldet. De a fazon meg az anyag egyforma volt. Béluska 1912-ben született. Ő volt az egyetlen fiunk. Gimnáziumba járt, de ő se érettségizett, neki is dolgoznia kellett. Hát el kellett egy ekkora családot tartani. Édes, drága. Amíg nem vonult be, addig a fizetésének egy részét hazaadta az én neveltetésemre. Nagyon szép fiú volt, nagyon jóképű, sportolt, rögbizett, és nagyon nagy csibész volt. Nagyon szerették a nők. Fölhívott egyszer egy céget, és kérte a Reich Évát. Mondja a telefonos neki, hogy 'Melyiket?'. Azt mondja: 'Hogyha kettő van, akkor mindenesetre a csinosabbat!' Járt is vele néhány hónapig, de nem ez az érdekes. Érdekes volt a felesége, Hajdú Klára, ő volt a családban a kis Klári. A mi Klárink volt a nagy Klári. 1940-ben házasodtak össze, Klári árvalány volt. Édes, helyes, és Béla halála után egy teljesen elveszett ember. Disszidált Magyarországról, rossz kapcsolatait voltak, és kinn halt meg Venezuelában nagyon nehéz évek után. Lehordott vagy antik ruhákat árult rosszlányoknak meg kisszínésznőknek. Ott halt meg egyedül. Amikor Béla bevonult munkaszolgálatosnak, akkor hímeztem a takarójába monogramot. Mintha villám csapott volna belém, hogy ez az utolsó, amit tehetsz a testvéredért. És tényleg nem jött vissza. Jolika 1910-ben született. Kölyökkorban mindig nagyon sokat segített. Anyámat úgy hívtam, hogy mama, őt úgy hívtam, hogy meme. Joli nehezebb természet volt. Mindig többre és jobbra vágyott, és mindig az volt az érzése, hogy nem kapja meg az élettől azt, ami járna neki. Nagyon szép nő volt. Okos volt és kellemes. Kevésbé okos, mint Magda, de így is nagyon állt a lábán, és mindig megtalálta a lehetőségét annak, hogy segítse a családját. Szerettem nagyon az első férjét [Sajó Rezső], aki könyvkereskedő volt. 1936-ban házasodtak össze. Volt a Múzeum körúton egy hatalmas nagy üzlet, a férje nagybátyjáé, Faragó Könyvesbolt. Ott dolgozott, és úgy nézett ki, hogy ő öröklí, mert a Faragó bácsinak a fia orvos volt, a lánya férjhez ment, nem érdekelte őket a könyvüzlet, és nyilvánvaló volt, hogy a Rezsőke fogja folytatni. Nem került rá sor. Bélával együtt ment ki Nagykátáról a frontra, és 1943-ben meghalt a munkaszolgálatban. Sajó Rezsőtől született 1940-ben Andris, aki ma Princetonban orientalista professzor. Joli férjének volt

egy nagynénje, aki ős-ősrégen tért ki, és keresztény férje volt. Az Opera mellett, a Révay utcában lakott, és odavitte őt a kisfiával, ott vésztették át a szörnyűségeket. Joli a második férjét [Hámori Ferenc] is jól választotta meg. Feri vegyi nagykereskedő volt. Győrben született jómódú családból, nagyon kedves, okos, művelt ember volt. Ott volt üzlete a Szabadság tér egyik mellékutcájában, a Hold utcában. Ott is lakott. Nős volt. Az első feleségét és a lányát a Dunába ölték. Legszívesebben festett, amatőr festő volt. Volt egy fia is, azt is Andrásnak hívták, aki 1956-ban kiment Amerikába, ott elvégezte az egyetemet, és mérnök. Ferinek nagyon hiányzott a fia, úgy hogy 1957. szeptember végén kimentek Amerikába, kivándorló útlevelemmel és a fele vagyonuk leadásával. Joli egy ismerős asszonnyal kis presszót nyitott Bostonban, amit addig, amíg a másik asszony meg nem akarta szerezni magának, együtt csináltak. Utána otthon maradt, de akkor már idős is volt. Feri festőiskolában tanított és festett.